

Som allà on érem

JOAN TAPIA

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA, 14.12.09

Segons l'Agència Catalana de Notícies, la participació estimada en els referèndums se situarà a prop del 30%. No està malament. S'ha aconseguit una forta mobilització independentista. I en un ambient de desafecció cap a Espanya per les campanyes anticatalanes arran de l'Estatut, les entitats convocants –que hi tenien tot el dret– han aconseguit receptivitat social, especialment mediàtica, amb un *agit-prop* original, festiu i abanderant la dignitat ferida. I si algú des de l'extrema dreta, o des d'una concepció rigorista de la legalitat, ataca els referèndums, s'haurà de defensar la seva plena legitimitat.

Però estem només davant d'un èxit de civisme i honestedat. Una votació del 30% és bastant menor que la de l'Estatut (49%) i fins i tot que la de la Constitució europea, que deien que no interessava a ningú (40,6%). I tres dades empitjoren el balanç. Una, el clima estava molt caldejat per a un vot de protesta, com exposava ahir **Joan Barril** en aquest diari. Dues, el territori on es votava és més nacionalista que la mitjana. Tres, no era una votació més, sinó que es pretenia un pas transcendent, una ruptura històrica. I la gent ha anat a les urnes menys que en unes pesades eleccions habituals.

Els resultats diuen que som allà on érem, on indiquen les enquestes del Centre d'Estudis d'Opinió (CEO). A Catalunya hi ha un 21,6% d'independentistes i el 60% creuen que el grau d'autonomia actual és insuficient. El 19,1% se senten només catalans davant el 42,7% que se

senten tan catalans com espanyols. Però hi ha un 25,6% que se senten més catalans que espanyols. Hem de viure en aquesta relativa complexitat. La centralitat és catalanista, però no sobiranista, encara que això els rebenti a molts (polítics i periodistes) que creuen que Catalunya parla per la seva boca.

És aviat per saber com afectaran els referèndums el camp nacionalista: independentistes d'ERC, semisobiranistes de CiU, radicals de **Carretero**-plataformes, i neòfits de **Joan Laporta**, en qui alguns veuen *e/Kennedy català*. S'haurà d'analitzar. Però el més primordial segueix sent el que assenyalava l'editorial conjunt dels diaris catalans: que l'Estatut aprovat pel Parlament i les Corts espanyoles, i ratificat pel poble català, no sigui víctima d'una conspiració de la reacció.